ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (esimene koda)

11. juuli 2006 *

Kohtuasjas T-252/04,

Caviar Anzali SAS, asukoht Colombes (Prantsusmaa), esindaja: advokaat J.-F. Jésus,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: A. Folliard-Monguiral,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas,

Novomarket, SA, asukoht Madrid (Hispaania),

mille esemeks on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 19. aprilli 2004. aasta otsuse (asi R 479/2003-2) peale, mis käsitleb Caviar Anzali SAS ja Novomarket, SA vahelist vastulausemenetlust,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees J. D. Cooke, kohtunikud R. García-Valdecasas ja I. Labucka,

kohtusekretär: kohtusekretäri abi B. Pastor,

arvestades 18. juunil 2004 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 7. septembril 2004 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud kostja vastust,

arvestades 8. novembril 2005 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Õiguslik raamistik

1 Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146), muudetud kujul, artikkel 59, artikli 62 lõige 1 ja artikkel 74 näevad ette:

„Artikkel 59

Kaebuse esitamise tähtaeg ja vorm

Teade [apellatsioonikojale] kaebuse esitamise kohta tuleb [Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)] esitada kirjalikult kahe kuu jooksul alates otsuse teatavaks tegemisest, mille peale kaevatakse. Teadet ei loeta esitatuks enne, kui on tasutud lõiv kaebuse esitamise eest. Nelja kuu jooksul alates otsuse teatavaks tegemisest tuleb esitada kirjalik selgitus edasikaebuse aluste kohta.

[...]

Artikkel 62

Kaebuste kohta tehtavad otsused

1. Pärast kaebuse põhjendatuse kontrollimist teeb apellatsioonikoda kaebuse kohta otsuse. Apellatsioonikoda kas tegutseb edasikaevatud otsuse teinud talituse pädevuse piires või saadab asja nimetatud talitusele edasiseks menetlemiseks.

[...]

Artikkel 74

Faktide kontrollimine ameti omal algatusel

1. Asju menetledes kontrollib amet fakte omal algatusel; registreerimisest keeldumise suhteliste põhjustega seotud menetlustes piirdub amet siiski kontrollimisel osaliste esitatud faktide, tõendite ja väidetega ning esitatud nõudmistega.

2. Amet võib mitte arvesse võtta fakte ja tõendeid, mille asjaomased pooled on esitanud hilinenult."

Vaidluse taust

2 Novomarket SA (edaspidi „teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas") esitas 18. aprillil 2001 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") määruse nr 40/94 alusel ühenduse kaubamärgi taotluse.

3 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on järgmine kujutismärk:

4 Kaubad ja teenused, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe, uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul, klassidesse 29 („kaaviar, kala ja konserveeritud kala, kalamari ja mereannikonservid"), 31 („kalamari ja mereannid") ja 35 („jaemüüki, importi ja eksporti ning ärikorraldust puudutavad teabeteenused ja nõustamine").

5 Caviar Anzali SAS (edaspidi „hageja") esitas 6. mail 2002 vastulause taotletava ühenduse kaubamärgi registreerimisele. Vastulause oli suunatud vaid osade ühenduse kaubamärgi taotluses märgitud kaupade suhtes, mis on loetletud alljärgnevalt:

— klass 29 („kaaviar, kala ja konserveeritud kala, kalamari ja mereannikonservid");

— klass 31 („kalamari ning karp- ja koorikloomad").

6 Vastulause tugines määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punktis b käsitletud segiajamise tõenäosusele taotletava kaubamärgi ja varasema kaubamärgi vahel, mille omanik on hageja. Asjaomane varasem kaubamärk on Prantsusmaal 28. augustil 1992 esitatud taotluse alusel klassi 25 kuuluva kauba (kaaviar) jaoks registreeritud kujutismärk CAVIAR ASTARA nr 92 432 018 ja 18. veebruaril 1993 esitatud taotluse alusel sama kauba jaoks registreeritud rahvusvaheline kujutismärk CAVIAR ASTARA nr 597 147, mis on kujutatud järgnevalt:

7 Vastulause esitati prantsuse keeles ning sellele oli varasemate kaubamärkide registreeringute tõendina lisatud Prantsuse kaubamärgiameti (Institut national de la propriété industrielle) 19. novembril 2001 väljastatud registreerimistunnistuse ärakiri ning 14. novembril 2001 Ülemaailmse Intellektuaalse Omandi Organisat-

siooni (WIPO) väljastatud rahvusvahelise kaubamärgi registreerimistunnistuse väljavõte, mis on samuti prantsuse keeles.

8 Ühtlustamisamet palus 18. juunil 2002 hagejal otsustada, millise keele — kas inglise või hispaania — ta valib asja menetluskeeleks ja teatas talle, et kogu edaspidine teabevahetus peab toimuma asjaomases menetluskeeles või peab olema lisatud tõlge. Hageja esitas 1. juulil 2002 vastuseks inglise keeles koostatud vastulause.

9 Vastulausete osakond teavitas 14. oktoobril 2002 hagejat, et viimasel on võimalik kuni 15. veebruarini 2003 esitada vastulauset toetavaid täiendavaid fakttilisi asjaolusid, tõendeid ja seisukohti. Kirja sisu oli järgmine:

„Kui Te ei esita faktilisi asjaolusid, tõendeid ja seisukohti määratud tähtaja jooksul, teeb [ühtlustamisamet] vastulause suhtes otsuse varem esitatud tõendite alusel. Kui neid dokumente, mis on vajalikud vastulause aluseks olevate varasema(te) õigus(t)e tõendamiseks või esitatud väidete kohaldamiseks oluliste tingimuste tõendamiseks, ei esitata eespool nimetatud tähtaja jooksul, jäetakse vastulause rahuldamata, ilma et asutaks vastulause põhjendatust kontrollima.

[...]

Palun pöörake tähelepanu asjaolule, et kõik dokumendid peavad olema esitatud menetluskeeles või neile tuleb lisada tõlge. [Ühtlustamisamet] ei võta arvesse dokumente, mis ei ole tõlgitud menetluskeelde [...].

Nõutav on ka nende dokumentide või tunnistuste tõlge, mis on asjas juba esitatud, kuid mis ei ole menetluskeeles [...] Selline tõlge tuleb esitada eraldi dokumendi kujul, mis annab täpselt edasi originaaldokumendi vormi ja sisu. Kõnealune dokument peab sisaldama kõiki üksikasju, mis on nimetatud käesolevale kirjale lisatud selgitavates märkustes.

[...]

Vastasel korral ei võta [ühtlustamisamet] tõlkimata tõendeid arvesse ning teeb vastulause suhtes otsuse nii, nagu asjaomaseid tõendeid ei oleks esitatud."

10 Vastulause toetuseks esitatavate tõendite kohta oli 14. oktoobri 2002. aasta kirjale lisatud selgitavad märkused:

„Tõlked: registreerimistunnistuse (või võrdväärse dokumendi) menetluskeelde tõlkimise vajaduse korral peab vastulause esitaja tõlkima kõik tõendid, mis on loetletud eespool jaotises [„Tõendatavad faktilised asjaolud"], mis põhineb määruse nr 40/94 artikli 8 lõikel 1, kasutades seejuures iga tõendi standardnimetust, mis võimaldab esitatud teavet selgesti ja ühemõtteliselt mõista. Administratiivseid viiteid, mis ei ole vastulausega otseselt seotud, ei ole vaja tõlkida."

11 Määratud tähtaja jooksul, mis lõppes 15. veebruaril 2003 (vt eespool punkti 9), ei esitanud hageja ühtegi faktilist asjaolu, tõendit ega täiendavat märkust.

12 Vastulausete osakond edastas 10. aprillil 2003 hagejale (Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikoja) teise menetluspoole märkused ning lisas:

„Palume võtta arvesse, et uusi märkusi ei saa enam vahetada. [Ühtlustamisamet] teatab, et teeb otsuse lükata vastulause põhjendamatuse tõttu tagasi, sest tõendeid varasemate kaubamärgiõiguste kohta ei ole [ühtlustamisameti] määratud tähtaja jooksul esitatud. Kui Te selle otsusega nõus ei ole, on Teil võimalus esitada kaebus tehtud otsuse peale (määruse nr 40/94 artikli 57 lõige 2)."

13 Hageja esitas 14. aprillil 2003 vastuseks ühtlustamisameti kirjale varem prantsuse keeles esitatud registreerimistunnistuste tõlked inglise keelde.

14 Ühtlustamisameti vastulausete osakond jättis 11. juuni 2003. aasta otsusega vastulause rahuldamata. Vastulausete osakond leidis, et hageja ei olnud esitanud vajalikke tõendeid vastulause toetuseks viidatud varasemate õiguste kohta. Vastulausete osakond ei võtnud arvesse 14. aprillil 2003 saadetut tõlkeid, sest need esitati pärast vastulause põhjendamiseks määratud tähtaja lõppemist. Vastulausete osakond märkis, et hageja oli menetluskeeleks valinud inglise keele, samuti teadis hageja, et vastavalt komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 91, ELT eriväljaanne 17/01, lk 189), eeskirja 17 lõikele 2 oleks ta pidanud esitama tõendite tõlke ning et talle oli määruse nr 2868/95 eeskirja 20 lõike 3, eeskirja 16 lõike 3 ning eeskirja 17 lõike 2 kohaselt määratud faktiliste asjaolude, tõendite, märkuste ning tõlgete esitamise tähtaeg.

15 Hageja esitas 5. augustil 2003 kaebuse vastulausete osakonna otsuse peale. Kaebuse põhjenduste toetuseks esitas ta uuesti registreerimistunnistused koos tõlgetega inglise keelde.

16 Ühtlustamisameti teine apellatsioonikoda jättis 19. aprilli 2004. aasta otsusega R 479/2003-2 (edaspidi „vaidlustatud otsus") hageja kaebuse rahuldamata. Apellatsioonikoda leidis, et vastulausete osakond oli teinud õigesti, kui ta kaebuse põhjendatust kontrollimata jättis kaebuse rahuldamata, sest hageja ei olnud selleks määratud tähtaja jooksul esitanud registreerimistunnistuse tõlget. Apellatsioonikoda märkis, et vastulausete osakond oli hagejat nõuetekohaselt teavitanud tõlgetele esitatavatest nõuetest ning nende järgimata jätmise tagajärgedest, kuid hageja ei olnud nimetatud tõlkeid määratud tähtaja jooksul esitanud ega taotlenud täiendava tähtaja määramist. Apellatsioonikoda ei võtnud kaebuse põhjendustele lisatud registreerimistunnistuse tõlkeid vastu, sest need olid esitatud pärast vastulausete osakonna poolt vastavalt määruse nr 2868/95 eeskirja 17 lõikele 2 ja eeskirja 20 lõikele 2 määratud tähtaja lõppemist.

Poolte nõuded

17 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

18 Ühtlustamisamet palub Esimese Astme Kohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt;

— vaidlustatud otsuse tühistamise korral mõista hageja kohtukulud välja teiselt menetluspoolelt Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas.

Õiguslik käsitlus

19 Hageja esitab oma apellatsioonkaebuse toetuseks sisuliselt kolm väidet. Esimene väide tuleneb määruse nr 40/94 ja määruse nr 2868/95 nende õigusnormide rikkumisest, mis käsitlevad apellatsioonikojale esitatud kaebusega kaasnevat devolutiivefekti. Teine väide tuleneb võrdse kohtlemise üldpõhimõtte rikkumisest. Kolmanda väite raames viitab hageja hea halduse põhimõtte ja määruse nr 40/94 ja määruse nr 2868/95 „mõtte" rikkumisele.

Poolte argumendid

20 Oma esimeses väites leiab hageja, et vaidlustatud otsusega on rikutud apellatsioonikoja pädevust käsitlevaid õigusnorme. Siinkohal viitab ta määruse nr 40/94 kaheteistkümnendale põhjendusele ning artikli 57 lõikele 1 ja artikli 74 lõikele 2,

samuti määruse nr 2868/95 eeskirja 49 lõikele 2 ja eeskirja 50 lõikele 1. Nimetatud õigusnormidest tuleneb, et apellatsioonikojal on täielik ja iseseisev otsustuspädevus vastulausete osakonna otsuste suhtes. Apellatsioonikoja läbiviidava kontrolli käigus ei kontrollita üksnes vaidlustatud otsuse õiguspärasust, vaid kaebemenetluse devolutiivefektist tulenevalt antakse vaidlusele uus hinnang ning apellatsioonikoda peab samuti uuesti läbi vaatama esialgse kaebuse, võttes arvesse õigeaegselt esitatud tõendeid.

21 Hageja leiab, et apellatsioonikoda on määruse nr 2868/95 eeskirja 49 lõike 2 ja eeskirja 50 lõike 1 alusel kohustatud teavitama kaebuse esitajat kõigist tõendite või tõlgete esitamisega seotud puudustest. Ta märgib, et käesoleval juhul ei ole apellatsioonikoda, saades teist korda kaebuse põhjendustele lisatud tõlked, teda ühestki puudusest teavitanud. Hageja leiab, et kui kaebuse ja tõendite kohta ei saaks teha uut otsust, võimaldaks see vastulausete osakonnal teha hagejale ebasoodsa otsuse, kutsudes hagejat esitama kaebust, olles eelnevalt teadlik, et asjaomast kaebust apellatsioonikojas ei rahuldata. Kuna apellatsioonikoda ei teinud hagejale ettepanekut kõrvaldada täheldatud puudus, on apellatsioonikoda talt võtnud võimaluse tõhusalt kasutada olemasolevat õiguskaitsevahendit.

22 Ühtlustamisamet leiab, et apellatsioonikoda ei rikkunud õigusnorme, kui ta lükkas esitatud tõendid tagasi.

23 Ühtlustamisameti arvamuse kohaselt ei saa Esimese Astme Kohtu 23. septembri 2003. aasta otsust kohtuasjas T-308/01: Henkel *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet — LHS (UK) (KLEENCARE) (EKL 2003, lk II-3253) tõlgendada niimoodi, et selle otsusega lubatakse menetluspoolel esitada faktilisi asjaolusid või tõendeid vastulause toetuseks esimest — või, käesoleval juhul, teist korda — apellatsioonikojas, kui see menetluspool ei ole järginud nimetatud faktiliste asjaolude ja tõendite esitamiseks vastulausete osakonna määratud tähtaega.

24 Ühtlustamisamet leiab, et määruse nr 2868/95 eeskirjade 16, 17, 20 ja eeskirja 22 lõike 1 alusel määratud tähtajad on lõplikud. Kui sellise tähtaja rikkumisega, nagu käesoleval juhul, kaasneb asjaomase tähtaja lõplikkuse tõttu teatava õiguse kaotus, ei saa ühtlustamisamet kasutada määruse nr 40/94 artikli 74 lõikest 2 tulenevat pädevust hinnata, kas võtta arvesse või lükata tagasi tõendeid, mis on esitanud hilinenult. Selline lähenemine kajastub ka selles, kuidas on sõnastatud eespool viidatud artikli 74 lõige 2, mis on kohaldatav üksnes siis, kui tõendid ei ole esitatud „õigeaegselt", mitte siis, kui need on esitatud „pärast tähtaja lõppemist".

25 Ühtlustamisamet leiab, et kaebuse esitamine apellatsioonikojale ei saa tuua kaasa vastulausete osakonna määratud tähtaegade ennistamist. Selline lahendus tooks kaasa menetluste pikenemise, mis võib kahjustada õiguskindluse põhimõtet, mille kohaselt peab menetluse lõpetama mõistliku aja jooksul. Ühtlustamisameti arvates ei saa kaebuse esitamisel olla tagasiulatuvat jõudu, mis võimaldab kaotada esimeses menetlusastmes määratud tähtaegade rikkumise tagajärjed. Vastasel korral kaob tähtaegu käsitlevatel õigusnormidel mõte. Selline tõlgendus vastab Esimese Astme Kohtu 23. oktoobri 2002. aasta otsusele kohtuasjas T-388/00: Institut für Lernsysteme *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet — Educational Services (ELS) (EKL 2002, lk II-4301, punkt 29).

26 Ühtlustamisamet põhjendab tõlgete vastu võtmata jätmist ka registreerimistaotluse esitaja kaitseõiguste tagamise ja menetluspoolte protsessuaalse võrdsuse tagamise vajadusega. Ühtlustamisamet leiab esiteks, et registreerimistaotluse esitaja kaitseõiguse tagamine eeldab, et taotlejal on vastulausemenetluse algusest alates võimalik veenduda vastulause aluseks oleva varasema kaubamärgiõiguse kehtivuses ja täpses ulatuses, mis aga käesoleval juhul võimalik ei olnud. Teisalt rikutakse menetluspoolte protsessuaalset võrdsust juhul, kui vastulause rahuldamata jätmise järel võib vastulause esitaja *a posteriori* kõrvaldada puuduse tõendite esitamisel. Vastulause hooletu esitaja ei saa oma hooletust õigustada õigusega olla ära kuulatud. Selline õigus ammendub ühtlustamisameti määratud tähtaja lõppemisega, välja arvatud

erijuhtudel nagu faktilise asjaolu või tõendi määratud tähtaja jooksul esitamise sisuline võimatus või uute faktiliste asjaolude ja tõendite ilmnemine menetluse jooksul.

27 Ühtlustamisamet väidab, et kuna vastulausete osakonna ja apellatsioonikoja vahel on funktsionaalne järjepidevus, oleks lubamatu piirata kaitseõigusi, mis on teisel menetluspoolel Siseturu Ühtlustamisameti Apellatsioonikojas. Vastupidi, funktsionaalne järjepidevus nõuab, et tähtaegade osas kehtivad samad menetlusnormid, mis tähendab, et tähtaja järgimata jätmise õiguslikud tagajärjed jäävad kehtima ka apellatsioonikoja menetluses.

28 Ühtlustamisamet vaidlustab väite, mille kohaselt määruse nr 2868/95 eeskirja 49 lõige 2 kohustab apellatsioonikoda teatama kaebuse esitajale tõlgetega seotud puudustest. Ühtlustamisameti arvates tuleneb Esimese Astme Kohtu 13. juuni 2002. aasta otsusele kohtuasjas T-232/00: Chef Revival USA *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet – Massagué Marín (Chef) (EKL 2002, lk II-2749) järgnenud kohtupraktikast, et vastulauses esinevatest puudustest teavitamise kohustus puudutab üksnes kaebuse vastuvõetavusega seotud puudusi ega hõlma asja toimiku sisuga seotud puudusi. Ühtlustamisamet (vastulausete osakond ja apellatsioonikoda) ei ole kohustatud teavitama vastulause esitajat puudusest, mis on seotud tõendiga varasema kaubamärgiõiguse olemasolu kohta või selle tõlkega, mis tulenevad vastulause sisunõuetest.

Esimese Astme Kohtu hinnang

29 Määruse nr 40/94 artikli 62 lõige 1 näeb ette, et apellatsioonikoda kas tegutseb edasikaevatud otsuse teinud talituse pädevuse piires või saadab asja nimetatud talitusele edasiseks menetlemiseks. Sellest sättest ning määruse nr 40/94 ülesehitusest tuleneb, et apellatsioonikojal on kaebuse menetlemisel sama pädevus kui

edasikaevatud otsuse teinud talitusel ja et tema teostatav kontroll hõlmab kogu vaidlust otsuse tegemise päeva seisuga.

30 Sellest artiklist ning väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et ühtlustamisameti erinevate talituste – st ühelt poolt kontrollija, vastulausete osakonna, kaubamärkide haldus- ja õigusosakonna ning tühistamisosakonna ja teiselt poolt apellatsioonikodade – vahel on funktsionaalne järjepidevus (vt eespool viidatud kohtuotsus KLEENCARE, punkt 25, ja viidatud kohtupraktika).

31 Ühtlustamisameti talituste vahelisest funktsionaalsest järjepidevusest tuleneb, et esimeses menetlusastmes otsuse teinud talituse otsuse uuesti läbivaatamisel peab apellatsioonikoda oma otsuses tuginema kõikidele faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mida menetluspooled on esitanud kas esimeses menetlusastmes otsuse teinud talituses toimunud menetluse või apellatsioonimenetluse käigus (eespool viidatud KLEENCARE kohtuotsus, punkt 32; Esimese Astme Kohtu 1. veebruari 2005. aasta otsus kohtuasjas T-57/03: SPAG *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet — Dann ja Backer (HOOLIGAN), EKL 2005, lk II-287, punkt 18, ja 9. novembri 2005. aasta otsus kohtuasjas T-275/03: Focus Magazin Verlag *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet — ECI Telecom (Hi-FOCuS), EKL 2005, lk II-4725, punkt 37).

32 Seega võivad apellatsioonikojad määruse nr 40/94 artikli 74 lõikes 2 sätestatud erandiga arvestades kaebusi rahuldada kaebuse esitaja esitatud uute faktiliste asjaolude või ka tema esitatud uute tõendite alusel (Esimese Astme Kohtu 3. detsembri 2003. aasta otsus kohtuasjas T-16/02: Audi *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (TDI), EKL 2003, lk II-5167, punkt 81, ja eespool viidatud kohtuotsus KLEENCARE, punkt 26). Apellatsioonikoja läbiviidav kontroll ei piirdu vaidlustatud otsuse õiguspärasuse kontrolliga, vaid apellatsioonimenetluse devolutiivefektist tulenevalt antakse kogu vaidlusele uus hinnang ning apellatsioonikoda peab samuti uuesti läbi vaatama esialgse kaebuse, võttes arvesse õigeaegselt esitatud tõendeid.

33 Vastupidi ühtlustamisameti poolt väidetule ei tulene seega *inter partes* menetluses ühtlustamisameti talituste vahelisest funktsionaalsest järjepidevusest, et poolel, kes ei ole esimeses menetlusastmes otsuse teinud talitusele esitanud selle talituse poolt määratud tähtaja jooksul teatavaid faktilisi või õiguslikke asjaolusid, ei oleks lubatud määruse nr 40/94 artikli 74 lõikest 2 tulenevalt esitada neid tõendeid apellatsioonikojas (eespool viidatud Esimese Astme Kohtu otsus Hi-FOCuS, punkt 37). Ühtlustamisameti selline väide taandub apellatsioonikoja üldise otsustuspädevuse eitamisele.

34 Määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 1 kohaselt kontrollib ühtlustamisamet asju menetledes faktilisi asjaolusid omal algatusel. Ühelt poolt piirdub ühtlustamisamet registreerimisest keeldumise suhteliste põhjustega seotud menetlustes menetlusosaliste esitatud faktiliste asjaolude, tõendite ja väidete ning esitatud nõudmiste kontrollimisega. Teisalt annab selle artikli lõige 2 ühtlustamisametile õiguse mitte arvesse võtta faktilisi asjaolusid ja tõendeid, mille asjaomased pooled on esitanud „hilinenult".

35 Ühtlustamisameti talitustele iseloomulikust omavahelisest funktsionaalsest järjepidevusest tuleneb, et mõistet „hilinenult" tuleb apellatsioonikoja kaebemenetluse raames tõlgendada nii, et see puudutab nii kaebuse esitamise tähtaega kui ka tähtaegu, mis on asjaomase menetluse käigus määratud. Kuna seda mõistet kohaldatakse ühtlustamisameti iga menetluse raames, ei mõjuta asjaolu, et tähtaeg, mille on tõendite esitamiseks määranud esimeses menetlusastmes otsuse teinud talitus, on möödunud, seega seda, kas tõendid on apellatsioonikojale esitatud „hilinenult". Seega on apellatsioonikoda kohustatud võtma arvesse talle esitatud tõendid, olenemata sellest, kas need on vastulausete osakonnale esitatud või mitte.

36 Ühtlustamisameti selline väide, mille kohaselt mõiste „hilinenult" ei vasta mõistele „pärast tähtaja lõppemist" ning määruse nr 2868/95 eeskirja 22 lõike 1 alusel vastulausete osakonna poolt määratud tähtaeg takistab määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 2 kohaldamist ja piirab ühtlustamisametile selle õigusnormiga ettenähtud kaalutlusõiguse kasutamist, ei ole vastuvõetav. Esiteks tuleneb kohtupraktikast, et määruse nr 40/94 artikli 74 lõige 2 annab ühtlustamisametile õiguse hinnata, kas võtta arvesse tõendeid, mis on esitatud pärast tähtaja lõppemist (Esimese Astme Kohtu 8. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas T-334/01: MFE Marienfelde *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (HIPOVITON), EKL 2004, lk II-2787, punkt 57). Teiseks tähendab ühtlustamisameti asjaomane väide sisuliselt seda, et tuleb eelistada rakenduseeskirja tõlgendust, mis on vastuolus üldmääruse selgesõnalistele sätetega.

37 Käesoleval juhul ei vaidle pooled selle üle, et kuigi hageja on esitanud viidatud registreerimistunnistuste tõlked menetluskeelde pärast vastulausete osakonna määratud tähtaega, on ta need dokumendid kaebuse põhjenduste lisana apellatsioonikojale siiski esitanud.

38 Kuna vaidlusalused dokumendid olid lisatud hageja poolt apellatsioonikojale edastatud kaebusele määruse nr 40/94 artiklis 59 ette nähtud nelja kuu jooksul, ei esitatud kõnesolevaid dokumente hilinenult määruse nr 40/94 artikli 74 lõike 2 tähenduses. Seetõttu ei saa viimane keelduda neid dokumente arvesse võtmast (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Hi-FOCuS, punkt 38).

39 Neil asjaoludel ei ole asjakohane ühtlustamisameti poolt tehtud viide eespool viidatud kohtuotsusele Chef, milles ei olnud tegemist apellatsioonikojale esitatud tõenditega, vaid küsimusega, kas vastulausete osakonnal on kohustus teatada vastulause esitajale puudusest, mis seisneb varasema siseriikliku kaubamärgi registreerimistunnistuse tõlke esitamata jätmises selleks määratud tähtaja jooksul. Veelgi enam, võttes arvesse, et selles kohtuasjas ei esitanud vastulause esitaja tõlget ka pärast tähtaja möödumist, ei pidanud Esimese Astme Kohus vajalikuks võtta

seisukohta küsimuses, kas ja mil määral võib ühtlustamisamet vastavalt määruse nr 40/94 artikli 74 lõikele 2 pärast enda määratud tähtaega esitatud faktilisi asjaolusid ja tõendeid arvesse võtta või arvesse võtmata jätta (eespool viidatud kohtuotsus Chef, punktid 63–65, ja eespool viidatud kohtuotsus Hi-FOCuS, punkt 39).

40 Asjakohane ei ole ka ühtlustamisameti osutamine eespool viidatud kohtuotsusele ELS seoses vastulausete osakonnale varasema kaubamärgi kasutamise kohta tõendite esitamisega pärast ühtlustamisameti määratud tähtaega, kui võtta arvesse, et tõendusmaterjali tähtaegse esitamise korral on apellatsioonikoda kohustatud neid kaebuse menetlemisel arvesse võtma (eespool viidatud kohtuotsus KLEENCARE, punkt 32, ja eespool viidatud kohtuotsus Hi-FOCuS, punkt 40).

41 Vastupidi sellele, mida väidab ühtlustamisamet, ei riku apellatsioonikojas uute tõendite vastuvõtmine sugugi registreerimistaotluse esitaja kaitseõigusi, sest viimasel on võimalik veenduda vastulause aluseks oleva varasema kaubamärgiõiguse kehtivuses ja täpses ulatuses. Nende dokumentide käsitlemisel alles apellatsioonimenetluse staadiumis ei jäeta registreerimistaotluse esitaja kaitseõigusi tunnustamata, kui viimane saab määruse nr 40/94 artikli 61 lõike 2 alusel vaidlustada varasema kaubamärgiõiguse kehtivust ja ulatust apellatsioonikojas.

42 Käesoleval juhul esitas teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas 4. oktoobril 2002 oma kirjalikud selgitused edasikaebuse aluste kohta enne seda, kui ühtlustamisamet palus hagejal esitada vastulause tõendid menetluskeeles, ning ei kaevanud selle üle, et ei saa hageja esitatud, prantsusekeelsetest tunnistustest aru. Eeltoodut arvesse võttes ei saa ühtlustamisamet väita, et teisel menetluspoolel Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas ei olnud võimalik veenduda vastulause aluseks oleva varasema kaubamärgiõiguse kehtivuses ja täpses

ulatuses. Seega tuleb järeldada, et käesolevas vaidluses ei ole tõlgete vastuvõtmine apellatsioonimenetluse staadiumis rikkunud teise menetluspoole Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas kaitseõigusi ja menetluspoolte protsessuaalse võrdsuse põhimõtet.

43 Lisaks ei ole käesoleval juhul asjakohane ühtlustamisameti väide, mille kohaselt veniks ühenduse kaubamärkide registreerimise menetlus märkimisväärselt pikemaks, kui pooltel oleks võimalik esitada uusi faktilisi asjaolusid või tõendeid esimest korda ka veel apellatsioonikojas. Vastupidi, kuna apellatsioonikojas keelduti lisatõlke vastuvõtmisest, see menetlus pikenes (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Hi-FOCuS, punkt 42).

44 Sellest järeldub, et kuna apellatsioonikoda ei võtnud arvesse dokumenti, mille hageja esitas määruse nr 40/94 artiklis 59 sätestatud tähtaja jooksul, on apellatsioonikoda rikkunud neid kohustusi, mis tal on asjaomase määruse artikli 8 lõike 1 punkti b kohase segiajamise tõenäosuse kontrolli raames ning on rikkunud sama määruse artiklit 74 (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Hi-FOCuS punkt 43).

45 Sellegipoolest tuleb kontrollida selle õigusliku vea tagajärgi. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt võib menetlusviga kaasa tuua asjaomase otsuse täieliku või osalise tühistamise ainult siis, kui tõendatakse, et selle vea puudumisel oleks vaidlustatud otsus võinud olla teistsuguse sisuga (Euroopa Kohtu 29. oktoobri 1980. aasta otsus liidetud kohtuasjades 209/78–215/78 ja 218/78: Van Landewyck jt *vs.* komisjon, EKL 1980, lk 2111, punkt 47, ja 23. aprilli 1986. aasta otsus kohtuasjas 150/84: Bernardi *vs.* parlament, EKL 1986, lk 1375, punkt 28; Esimese Astme Kohtu 6. juuli 2000. aasta otsus kohtuasjas T-62/98: Volkswagen *vs.* komisjon, EKL 2000, lk II-2707, punkt 283, ja 5. aprilli 2006. aasta otsus kohtuasjas T-279/02: Degussa *vs.* komisjon, EKL 2006, lk II-897, punkt 416). Samuti tuleneb määruse nr 40/94 artikli 63 lõikest 2 koos lõikega 3, et apellatsioonikoja otsust saab tühistada või

muuta ainult siis, kui see on sisult või vormilt õigusvastane (Esimese Astme Kohtu 12. detsembri 2002. aasta otsus kohtuasjas T-247/01: eCopy *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (ECOPY), EKL 2002, lk II-5301, punkt 46).

46 Käesoleval juhul ei ole välistatud, et tõendid, millega apellatsioonikoda õigustamatult keeldus arvestamast, võivad muuta vaidlustatud otsuse sisu, ja Esimese Astme Kohtu ülesanne ei ole asuda asjaomaste tõendite hindamisel ühtlustamisameti asemele.

47 Järelikult tuleb vaidlustatud otsus tühistada ilma, et oleks vaja hinnata teisi väiteid.

Kohtukulud

48 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna Siseturu Ühtlustamise Amet on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud vastavalt hageja nõudele mõista välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

49 Ühtlustamisameti taotlus mõista vaidlustatud otsuse tühistamise korral hageja kohtukulud välja teiselt poolelt Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas ehk Novomarketilt tuleb jätta rahuldamata. Kodukord ei näe ette võimalust mõista kohtukulud välja isikult, kes ei ole menetluspool Esimese Astme Kohtus, nagu Novomarket käesolevas asjas.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (esimene koda)

otsustab:

1. **Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 19. aprilli 2004. aasta otsus (asi R 479/2003-2).**

2. **Mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused).**

Cooke García-Valdecasas Labucka

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 11. juulil 2006 Luxembourgis.

Kohtusekretär

E. Coulon

Koja esimees

R. García-Valdecasas